

Положението на бежанците от Северна Корея

Резолюция на Европейския парламент от 24 май 2012 г. относно положението на севернокорейските бежанци (2012/2655(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предишни резолюции относно Северна Корея (Корейска народнодемократична република – КНДР) и в частност резолюцията, приета на 8 юли 2010 г.¹,
- като взе предвид срещата на високо равнище ЕС-Китай от 14 февруари 2012 г. и 29-ия диалог между ЕС и Китай за правата на човека, проведен на 29 юни 2010 г. в Мадрид, където беше обсъждан въпросът със севернокорейските бежанци,
- като взе предвид доклада за КНДР, представен на 6-то заседание на работната група за общия периодичен преглед в рамките на Съвета на ООН по правата на човека (30 ноември – 11 декември 2009 г.),
- като взе предвид доклада на специалния докладчик за положението с правата на човека в Корейската народнодемократична република, представен на 21 февруари 2011 г., в който той изразява съжаление, че „Корейската народнодемократична република все още не е проявила никакъв ангажимент да осъществи препоръките и заключенията на общия периодичен преглед“,
- като взе предвид Резолюция A/HRC/19/L.29, приета с консенсус от Съвета на ООН по правата на човека на 19 март 2012 г., в която той изразява силната си загриженост във връзка с продължаващите сериозни, широко разпространени и систематични нарушения на правата на човека в Корейската народнодемократична република, както и резолюция A/RES/66/174 на Общото събрание на ООН, приета на 29 март 2012 г.,
- като взе предвид доклада на Националната комисия по правата на човека на Южна Корея от май 2012 г. относно нарушения на правата на човека в Северна Корея, основаващ се на около 800 интервюта с бежанци, в т.ч. няколкостотин дезертьори, оцелели след престоя си в затворнически лагери,
- като взе предвид декрета на Министерството на обществената сигурност на КНДР от 2010 г., с който дезертьорството се обявява за „предателство спрямо нацията“,
- като взе предвид изявленietо на органите на властта на КНДР от декември 2011 г., в което те заявяват намерението си да „унищожат“ до три поколения от едно семейство, ако някой член на това семейство е напуснал страната по време на 100-дневния траур за смъртта на Ким Чен Ир,
- като взе предвид член 122, параграф 5 и член 110, параграф 4 от своя процедурен

¹ ОВ С 351 Е, 2.12.2011 г., стр. 132.

правилник,

- A. като има предвид, че в гореспоменатата резолюция на Съвета на ООН по правата на човека се изразява съжаление във връзка със сериозните, широко разпространени и систематични нарушения на правата на човека в Северна Корея, преди всичко във връзка с прилагането на изтезания и трудови лагери за политически затворници и репатриирани граждани на КНДР; като има предвид, че държавните органи систематично извършват и позволяват извънсъдебни убийства, произволни арести и насилиствени изчезвания;
- Б. като има предвид, че голяма част от населението гладува, и като има предвид, че Световната програма за изхранване съобщи през септември 2009 г., че една трета от жените и децата в Северна Корея са недохранени;
- В. като има предвид, че като пряко следствие от политиката на правителството на КНДР и въпреки опасностите, се счита, че не по-малко от 400 000 севернокорейци са напуснали страната през годините и много от тях живеят в съседен Китай като нелегални мигранти;
- Г. като има предвид, че повечето бежанци от КНДР нямат намерение да остават в Китай, но трябва да минат от там, за да стигнат до Южна Корея или до други части на света;
- Д. като има предвид, че въз основа на споразумението за репатриране със Северна Корея от 1986 г. Китай не разрешава на севернокорейски граждани достъп до процедурите на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) за даване наубежище в нарушение на Конвенцията на ООН за бежанците от 1951 г. и Протокола от 1967 г., по които Китайската народна република (КНР) е страна; като има предвид, че по оценки на неправителствени организации КНР арестува и принудително връща до 5 000 севернокорейски бежанци в КНДР годишно;
- Е. като има предвид, че голям брой севернокорейски бежанци в Китай са жени, много от които са жертви на трафик на хора, сексуално робство и принудителни бракове, и като има предвид, че родените при такива насилиствени условия деца се считат в Китай за лица без гражданство и биват изоставяни или изложени на същата участ като техните майки;
- Ж. като има предвид, че на 29 март 2012 г. Ким Янг Хуан и още трима активисти от базираната в Сеул Мрежа за демокрация и права на човека в Северна Корея бяха арестувани в китайския град Dalian, провинция Liaoning, по обвинения в „заплаха за националната сигурност на Китай“, в момент, когато са се опитвали да помогнат на севернокорейски дезертьори;
- З. като има предвид, че според съобщения на очевидци насилиствено върнатите в Северна Корея бежанци систематично са подложени на изтезания, затваряне в концлагери и дори могат да бъдат екзекутирани, бременните жени са принуждавани да абортят, а децата от китайски бащи са изложени на риск да бъдат убити; като има предвид, че държавната практика на вменяването на вина по асоциация доведе до лишаване от свобода на цели семейства, включително на деца, баби и дядовци;
- И. като има предвид, че спътниково снимки и множество съобщения на

севернокорейски дезертьори подкрепят твърденията, че в КНДР функционират най-малко шест концлагера и множество „превъзпитателни“ лагери, в които може би се намират до 200 000 затворници, повечето от които политически;

1. Повтаря призыва си КНДР да сложи незабавно край на продължаващите сериозни, широко разпространени и систематични нарушения на правата на човека, извършвани срещу собственото й население, които принуждават севернокорейците да напускат страната си;
2. Призовава органите на КНДР да изпълнят препоръките в доклада на работната група за общия периодичен преглед в рамките на Съвета на ООН по правата на човека и като първа стъпка да разрешат инспекции на всички видове места за задържане от независими международни експерти;
3. Настоятелно призовава държавите членки да приемат по-систематичен подход за организиране на европейска и международна защита за напускащите страната си севернокорейци и призовава Комисията да продължи да подкрепя организацията на гражданското общество, които подпомагат севернокорейски бежанци;
4. Изразява дълбоко съжаление за факта, че в случая с Ким Янг Хуан и неговите сподвижници китайските органи за първи път са приложили обвинението в „заплаха за националната сигурност“, за което може да се поисква смъртно наказание; призовава китайските органи да предоставят пълен консулски достъп до южнокорейските органи, както и правно представителство на четиримата задържани активисти и незабавно да ги освободят;
5. Призовава КНР да спази задълженията си по международното право, в частност Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и Протокола от 1967 г., както и Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизилено отнасяне или наказание от 1984 г., и да престане да депортира севернокорейски граждани обратно в КНДР, тъй като депортирани и техните семейства са изложени на сериозен рисков от репресии и дори екзекуция;
6. Затова призовава настоятелно КНР да прекрати споразумението със Северна Корея от 1986 г. за депатрирането на бежанци и приветства някои неотдавнашни съобщения, че Китай може да опита промяна на политиката; припомня, че севернокорейските граждани са считани за пълноправни граждани на Република Корея, и призовава КНР да им предоставя безопасен достъп до Южна Корея или до трети държави;
7. Призовава китайските органи да третират севернокорейските дезертьори като бежанци „sur place“, да разрешат на ВКБООН достъп с цел определяне на техния статут и подпомагане на безопасното им повторно установяване, да освободят всички такива дезертьори, които понастоящем са задържани, да декриминализират лицата, които се опитват по хуманитарни причини да помогнат на бежанците, както и да дадат на севернокорейските жени, омъжени за китайски граждани, статут на законно пребиваващи;
8. Също така призовава Китай да спре да сътрудничи на севернокорейските сили за сигурност в проследяването на севернокорейски бежанци с цел арестуването им; настоятелно призовава КНР вместо това да разреши хуманитарен достъп на НПО и

на доставчиците на обществени услуги до северокорейските бежанци и лица, търсещи убежище в Китай, в т.ч. за доставяне на храна, медицинско обслужване, образование и правни и други услуги;

9. Призовава заместник-председателя/върховен представител и Комисията да повдигат въпроса за положението в КНДР във връзка с правата на човека, както и въпроса за северокорейските бежанци в КНР, при всички разговори на високо равнище между ЕС и Китай и в рамките на диалога между ЕС и Китай за правата на човека;
10. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на държавите членки, на Съвета, Комисията, правителствата на Република Корея, Корейската народнодемократична република и Китайската народна република, на върховния комисар на ООН за бежанците, на върховния комисар на ООН по правата на човека, на специалния докладчик на ООН по правата на човека в Северна Корея и на генералния секретар на ООН.